

pCt.s Kreditforeningsobligationer i disse Dage, skal man dog give ca. 92 derfor. Har man givet 5 pCt. i Indlaan, kan det ikke en Gang dække dette Køb, og der er slet ikke Tale om noget som helst til Administration eller til Forrentning af Aktiekapitalen eller til Gevinst i det hele. Men en solidt og velfunderet Sparekasse bør, hvad enten den er i Forbindelse med en Bank eller ikke, have sine Vilkaar saaledes, at den kan være tjent med at anbringe en væsentlig Del af de Penge, som den faar ind paa Sparekassetilkaar, i gode rentebærende Effekter, som den til enhver Tid kan anbringe paa Børsen og kan skaffe sig rede Penge paa. Dette er nemlig det Middel, som gode og solide Institutter have til at imødegaa Begær om Penge fra Sparernes Side. Saadant Begær kan jo under skiftende Konjunkturer komme med meget forskellig Fart, og et solidt og velfunderet Institut bør altid have det saaledes, at det har liggende en tilstrækkelig stor Beholdning af Effekter til at gøre sig det muligt til enhver Tid at skaffe Sparerne Penge. Det er en Forpligtelse, de have paataget sig overfor Sparerne, at de skulle skaffe Pengene indenfor et begrænset Tidsrum. Men saa maa de ogsaa administrere saaledes, at de virkelig have en Mulighed derfor. Naar de skulle give en saa høj Indlaansrente, er det umuligt for dem at administrere saaledes, og Følgen er da den, at de blive nødt til at lægge deres Penge an i ganske andre Foretagender, i vovelige, spekulative Foretagender, hvor der ganske vist vinker en vældig Avance, hvis alt gaar vel, men hvor det sikre dog er en meget betydelig Risiko.

Naar vi nu, samtidig med at vi paa-tage os denne store Garanti, gerne vilde bidrage til varigt at frembringe Sundhed i Pengeforholdene, saa var, syntes det os, et af de vigtigste Momenter dertil, at der blev tilvejebragt nogenlunde normale Rente-forhold her i Hovedstaden. Alle disse Banker, jeg her har nævnt, de to Banker, for hvilke vi have paataget os Garanti, samt Centralbanken, Den private Laane-bank og Laane- og Diskontobanken ville nu faa ordnet deres Forhold saaledes, at de for Fremtiden ikke kunne svare højere Rente hverken af Indlaan paa Kontrabog eller andre Indlaan end Hovedbankerne.

Den anden Hovedbestemmelse, der blev truffen, var, at de Beholdninger af egne Aktier, som de to Banker, jeg her taler om, og som vi have tegnet Garanti for, ligger inde med, ikke maa bringes i

Cirkulation mere uden Administrationens Samtykke. Grundejerbanken har en Aktiekapital paa 20 Mill. Kr., men ligger inde med et Beløb, der siges at være mellem 11 og 12 Mill. Kr., i sine egne Aktier. Detailhandlerbanken har en Aktiekapital af 12 Mill. Kr. og ligger inde med, siges der, $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr. af sine egne Aktier. Jeg skal nu ikke bruge stærke Ord — det ønsker jeg i det hele ikke i Dag — heller ikke fælde nogen Dom, men jeg tror, der vil være Enstemmighed om, at dette er et meget uheldigt Forhold. Naar der offentliggøres Regnskaber, hvorpaa der figurerer 20 Mill. Kr. Aktiekapital, som skal være den fundamentale Sikkerhed for alle dem, der indlæder sig med den vedkommende Bank, saa er det mindst talt meget uheldigt, at de 11 Mill. Kr. ligge som Papir i Bankens egne Beholdninger. Derfor have vi truffet den anden Hovedbestemmelse, at de Aktier, som antræffes der, lægge vi i Baand, og de kunne ikke bringes videre ud. Ogsaa dette mener jeg vil for disse Bankers Vedkommende medvirke til, at der fremtidig kommer Sundhed i Forholdene. I øvrigt maa det være en kommende Aktielovgivnings Sag at sørge for, at saadant noget overhovedet ikke lader sig gøre.

Endnu skal jeg nævne, at i Forbindelse med Overenskomsten blev man enig om at nedsætte en Komité, i hvilken Finanserne ere repræsenterede med 5 Stemmer og Bankerne hver med 1 Stemme, altsaa tilsammen ogsaa med 5 Stemmer, og som har at træffe de nærmere Bestemmelser angaaende de Banker, overfor hvilke vi have paataget os Garanti. Det er en ganske klar Sag, at man ikke kan paatage sig en Garanti af saa vidtgaaende Omfang, som her er Tale om, overfor en Bank, naar man ikke samtidig faar Kontrol med, hvad denne Bank foretager sig. Et af to maa man gøre. Enten maa man lukke Banken og sige: Nu overtage vi Garantien for det, der er, og saa afvikle det, eller ogsaa maa man, hvis Banken vedblivende skal holde aaben og vedblivende skal drive Forretning, skaffe sig Sikkerhed for, at der ikke paa-tages ny Forpligtelser, som det er voveligt at give Garanti for. Med andre Ord, det er en given Ting, at man ikke overfor en Bank kan paatage sig en Garanti, med mindre man sikrer sig, at Direktionen for Banken ikke paatager sig nogen Forpligtelse uden de garantigivendes Tilladelse, og Tilladelsen skal da gives gennem den Administration, der indsættes af Komiteen af 9. Februar.